

Motion till riksdagen 2025/26:1086

av **Anna Wallentheim (S)**

Kulturskolor och barns tillgång till kultur och musik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn för att långsiktigt säkra kulturskolans framtid och utveckling och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka kulturskolorna genom att se över statligt ansvarstagande och långsiktig finansiering och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla barn ska ha ekonomisk och geografisk möjlighet att delta och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att särskilda satsningar bör övervägas i socialt utsatta områden för att motverka segregation och främja ungas delaktighet i kultur och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kulturskolorna är en av de mest uppskattade verksamheterna i Sverige. Här får barn och unga möjlighet att lära sig spela instrument, sjunga, dansa, spela teater och utveckla sitt kreativa uttryck. För många är kulturskolan den första kontakten med kultur – en möjlighet som kan forma livslånga intressen och till och med yrkesval.

Trots kulturskolornas betydelse tvingas många kommuner nu att skära ner verksamheten. Orsaken är regeringens otillräckliga stöd till kommunsektorn, vilket leder till höjda avgifter, färre platser och i vissa fall nedläggningar av hela kurser. Detta slår hårt mot barnfamiljer med små ekonomiska marginaler. Kulturskolan riskerar därmed att gå från att vara en folkbildande verksamhet öppen för alla, till att bli en möjlighet för de få.

Barn och unga berövas i dag chansen att utveckla sina konstnärliga och kreativa förmågor. Det är djupt orättvist att tillgången till kultur blir alltmer ojämlig – där barn till resursstarka föräldrar får möjligheter som andra nekas. Konsekvensen blir att

Sveriges framtida musik- och kulturliv försvagas när återväxten av unga musiker, skådespelare och konstnärer minskar.

Jag menar att kultur inte kan reduceras till ett kommunalt särintresse. När regeringen lämnar kommunerna ensamma med ansvaret för barn och ungas tillgång till kultur blir skillnaderna i landet större. Det som borde ses som en nationell framtidsfråga – att varje barn, oavsett bakgrund, ska få möjlighet att växa genom kultur – riskerar i stället att bli en klassfråga.

Anna Wallentheim (S)